

تعلقات میهنی سران کشوری و لشکری

۱۵ مهر ۱۴۰۲ ساعت ۱۴:۴۵

هدف ابتدایی ارتش، حفاظت از خاندان پهلوی بود و نه امنیت کشور و مردم در درجه سوم اهمیت بود. همین امر سبب دوری هرچه بیشتر نظامیان رده بالا از مردم کشور شده بود.

ارتش حکومت پهلوی، روابط چندان نزدیک و خوبی با مردم نداشت. این موضوع گرچه ناشی از عوامل متعدد بود، اما یکی از دلایل اصلی آن، انتظارات و تربیت خاص نظامیان توسط حکومت بود. این موضوع نقش مهمی در دور شدن نظامیان از مردم داشت.

«قسمت اعظم توان و مأموریت نیروهای مسلح مصروف تثبیت رژیم پهلوی یا از میان برداشتن مخالفان سیاسی حکومت می شد. به همین منظور، در تعلیمات رسمی نیروهای مسلح، پایداری استقلال و حدود و ثغور و تمامیت ارضی کشور کمتر از دفاع از رژیم پهلوی انگاشته می شد. شعاری که به آنها می آموختند و اجرای آن را در آموزه‌ها خواستار می شد «خدا- شاه - میهن» بود. به عبارتی، هدف ابتدایی ارتش، حفاظت از خاندان پهلوی بود و نه امنیت کشور و مردم در درجه سوم اهمیت بود. همین امر سبب دوری هرچه بیشتر نظامیان رده بالا از مردم کشور شده بود. در این خصوص می توان به خاطرات ارتشبد حسن طوفانیان، پیرامون موضوع اصرار پهلوی دوم برای ترک کشور اشاره کرد که به صراحت عنوان می دارد: «گفتم اعلیحضرت من هیچ وظیفه میهنی ندارم دیگر. وقتی که من یک عمر گفتم اعلیحضرت فرمانده کل قوا، اگر اعلیحضرت بروید بیرون، من نمی مانم تو این مملکت، من هم باید بروم»

منبع: شاداب عسگری، بهائیان نظامی در حکومت پهلوی دوم، تهران، موسسه فرهنگی هنری و انتشارات مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۹۶، ص ۱۶۲

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۳۰۷/تعلقات-میهنی-سران-کشوری-و-لشکری>